

NANCY

KORTE GESCHIEDENIS

Vanaf de 11e eeuw was Nancy de hoofdstad van het hertogdom Lotharingen.

Eigenlijk begon de geschiedenis van deze stad echter pas in 1477, toen Karel de Stoute, hertog van Bourgondië, tijdens het beleg van Nancy sneuvelde in een poging om de stad te heroveren.

Tijdens de regentschappen van Karel III en van Leopold breidt de stad zich uit. Ook op cultureel vlak neemt de stad dan een vooraanstaande plaats in.

In 1737 geeft Lodewijk XV het hertogdom Lotharingen aan Stanislaus Leszczyński, zijn schoonvader, die net afgezet is als koning van Polen.

Stanislaus Leszczyński regeert over het hertogdom als een verlicht heerser, bij zijn dood in 1766 vervalt het hertogdom weer aan de Franse kroon.

Vanaf 1778 is Nancy de zetel van een bisschop.

In 1871, na de Frans-Duitse oorlog blijft Nancy Frans, in tegenstelling tot de Elzas en het departement Moselle, met Straatsburg en met Metz, die aan Duitsland overgedragen moeten worden. Voor Nancy luidt dit een gouden tijd in, veel Fransen uit die gebieden weigeren de Duitse nationaliteit aan te nemen en vestigen zich in Nancy.

Vanuit Nancy start rond 1900 in Frankrijk de beweging van de Art Nouveau (of Jugendstil). De meest bekende namen hierin zijn:

Émile Gallé

Antonin Daum

Louis Majorelle

Victor Prouve

Eugène Vallin.

In de stad bevond zich een aantal vooraanstaande glaskunst ateliers.

Gedurende de Eerste Wereldoorlog is de stad langere tijd gebombardeerd door Duits langeafstand geschut, wat grote materiële schade veroorzaakt heeft.

Nancy bestaat uit 4 steden:

1. de oude stad, gebouwd in de middeleeuwen en renaissance;
2. de nieuwe stad, gebouwd eind 16e eeuw;
3. het deel met de prachtige bouwwerken die in opdracht van Stanislas Leszczyński in de tweede helft van de 18e eeuw verrezen om de oude en de nieuwe stad tot een geheel te verbinden;
4. het deel dat eind 19e, begin 20ste eeuw werd gebouwd in de stijl van de École de Nancy.

STADSWANDELING DOOR NANCY

1. De St. Stanislas / 2 Rue St. Stanislas

Neem rue Stanislas, verbindt de oude stad en de nieuwe stad sinds de achttiende eeuw.

Rond 1590 schiep hertog Karel III de Nieuwe Stad. Deze nieuwe organisatie van Nancy zal niet zonder gevolgen voor de buitenwijken rond de stad. Ze zijn vernietigd om de nieuwe vestingwerken kunnen bouwen in 1620.

De Dertigjarige Oorlog (1618 tot 1648) en de Franse bezetting (1633-1663) markeren het einde van de enorme groei van de stad.

De 'Royal Gate' is gebouwd in 1673, ter Vervanging van de Poort van originele St. Nicolas, die sinds de Middeleeuwen bestond. Deze nieuwe poort is verder naar het Oosten gebouwd dan de oude en dient tot 1751 om de twee steden te verbinden. Tussen de muren van de oude stad en de nieuwe stad ligt een groot leeg plein, omzoomd met lindebomen en is gemaakt om te wandelen.

Met het Verdrag van Rijswijk in 1697, waarin Louis XIV de hertogdommen van Lotharingen en Bar aan hertog Leopold teruggeeft, vereist een clausule het vernietigen alle forten van de Nieuwe Stad, die zijn gemaakt na 1698.

Van 1702 tot 1714, tijdens de Spaanse Oorlog maakt Nancy weer deel uit van het Franse koninkrijk. Vanaf 1714, door de steun van hertog Leopold, groeit de stad.

Bijna alles in de straat van de Esplanade (St. Stanislaus huidige) is gebouwd aan het einde van het bewind van Leopold.

In 1737 geeft Lodewijk XV het hertogdom Lotharingen aan Stanislaus Leszczyński, zijn schoonvader, die net afgezet is als koning van Polen.

Met de komst van Stanislas Leszczyński (in 1737) wordt het stedelijk beleid van Hertog Leopold verder uitgevoerd.

De stad wordt geleidelijk steeds meer verfraaid en in 1752 starten er werkzaamheden op de kruising van de Oude- en de nieuwe stad.

De huizen op het huidige place Stanislas worden vernietigd voor de bouw van het Place Royale (Place Stanislas). Het Place Royale is de meest prestigieuze architectonische prestatie in opdracht van Stanislas en wordt geopend in 1755.

Na 1770 worden beetje bij beetje (onder de stedelijke druk) de verouderde vestingwerken ontmanteld. De nieuwe straten leiden naar het Place Stanislas waardoor de handel tussen de twee steden vergemakkelijkt wordt.

2. Het raam van Georges Janin / 19, rue Gambetta

op nummer 19, in het hart van de winkel Sia Home Fashion. Een prachtig glazen plafond van 20 m².

Dit venster, zoals blijkt uit de ondertekening werd gemaakt door Georges Janin in 1923 in de Art Deco beweging. Georges Janin toont een voorkeur voor een rustige en luchtige samenstelling die contrasteert met complexe decors. Janin is een van de leidende figuren van de kunstgemeenschap in Nancy

Het decor is een Grieks-Romeinse god, zittend onder een druivenrank.

3. Voormalig Paleis van de Universiteit / Stadsbibliotheek / 43, rue Stanislas

De architect Charles-Louis de Montluisant liet 1770 tot 1778 dit U-vormige gebouw maken. Kenmerkend is de zeer eenvoudige architectuur, afwisselend met een paar decoratieve elementen.

Het houtwerk van de oude bibliotheek van het klooster van de Miniemen worden gebruikt in de rechtervleugel van het gebouw in 1871.

4. Gebouw van Leo Margo / 86, rue Stanislas

Dit gebouw in de "Art Nouveau" stijl is gebouwd door de architect Eugène Vallin in 1906 en is een van de vele gebouwen die gerealiseerd werden in deze periode

5. Porte St. Stanislas / St. Stanislas 7

Gebouwd in 1752 onder leiding van Richard Mique op de plaats waar vroeger herenhuizen stonden en werd herbouwd in 1762. Het decor omvat beeldhouwde reliëfs waarop Athena en Apollo staan. Vier beelden domineren: muziek, architectuur, beeldhouwkunst en schilderkunst.

De Stanislas -poort is geïnspireerd op de Dorische stijl.

6. Brasserie Excelsior / 3 Street Mazagran

In 1866 bouwt architect Chatelain een reizigersstation in Nancy dat een stempel op de ingang van de stad drukt. Het verkeer bestaat dan grotendeels uit het gebruik van de tram.

Het bedrijf van Louis Moreau en Co (Brouwerij Vezelise) besluit in 1910 een brouwerij in de traditie van de grote cafes van de "Belle Epoque" te openen waarvan het doel is om de aandacht te trekken. Op zondag 26 februari 1911, wordt de Excelsior brouwerij geopend in het hart van het stationsgebied. De uitvoerend architecten zijn Alexandre Lucien Weisseburber Mienville.

Brasserie Excelsior is een voorbeeld van de School van Nancy. Dit gebouw markeert een terugkeer naar het classicisme.

Bij de buitengevel is alleen de bovenste verdieping versiert met verschillende decoraties.

Op de begane grond, is het heel anders, met zijn afgeplatte gewelf versierd met varens, kroonluchters, en meubels van Majorelle.

De brede overspanning van vijf traveeën is versiert met een reeks van tien glas-in-lood-ramen van Jacques Gruber. Ze worden omringd door cabochons van glas plakken, bladeren, gebaseerd op de naturalistische symbolische thema's van het tijdperk: varens, dennen in zachte tinten en sepia gekruld in een koperen chassis.

Alles is gemaakt door een team van beeldhouwers van Atelier Majorelle, onder de artistieke leiding van Alfred Levy (een van de trouwste medewerkers van Louis Majorelle die na zijn dood in 1926, die het beheer van het Atelier zal overnemen).

Alle meubels zijn van massief mahonie uit Cuba en is ook het werk van Majorelle. Het decor in ivoorkleur combineert in perfecte harmonie en wordt versterkt door het licht van de avond. De 300 punten van het licht van de kroonluchters en muurkandelaren van gegraveerd messing zijn gesigineer 'Daum'.

In de jaren 1928 kent de brouwerij enkele aanpassingen die karakteristiek zijn voor de Art Deco.

Na de Tweede Wereldoorlog en door de de jaren heen verliest de brasserie haar luxe en haar reputatie. De buurt zelf ondergaat ingrijpende veranderingen die onvermijdelijk haar oorspronkelijke charme ontnemen.

De brasserie Excelsior stond in 1972 op de lijst om te vernietigen. Het dankt het behoud en de kwalificatie ervan als een historisch monument in Nancy aan een handjevol liefhebbers die wilden dat de stad Nancy hun erfgoed zou redden.

7. Kamer van Koophandel en Industrie / 40, rue Henri Poincare

In een context van ontwikkelingen (economisch en demografisch) besluiten de vertegenwoordigers van de Kamer van Koophandel en de Société Industrielle de l'Est het neoklassieke gebouw te verfraaien op een manier die ook de economische ontwikkelingen van de regio weerspiegelt. Na een vergelijkend onderzoek in 1905 uitgevoerd door Antonin Daum, (toen vice-voorzitter van de School van Nancy), zijn de architecten Emile Toussaint en Louis Marchal verantwoordelijk voor de transformatie van het gebouw met een compromis tussen moderniteit en traditie.

De nieuwe Kamer van Koophandel werd ingehuldigd ter gelegenheid van de Internationale Tentoonstelling van Oost-Frankrijk in 1909.

De architecten combineren hun expertise met technische kennis van de aannemer Schertzer, die een speciale metalen constructie gebruikte. Het ijzerwerk toegewezen aan Louis Majorelle. Buiten is er geen gebruik gemaakt van de principes van de Art Nouveau.

De ramen op de begane grond zijn heel bijzonder (Jacques Gruber). De ramen zijn zichtbaar vanaf de straat en verwijzen naar de lokale bodem met een Lotharingen en Vogezen landschap. De andere drie vensters vertegenwoordigen Lorraine activiteiten:

het bewerken van glas met een afbeelding van een ventilator in de voorkant van een oven,

de gieterij met een kind achter een kruitwagen van erts,

en brouwen (portret van Pasteur het bestuderen van de gisting Laboratorium voor Tourtel Tantonville).

Het interieur van het gebouw, waar nog steeds de Kamer van Koophandel en de Société Industrielle de l'Est huizen, is volledig bewaard gebleven.

8. Ensemble Poirel / 3 rue Victor Poirel

Het ensemble Poirel werd gebouwd in de late negentiende eeuw met een erfenis van Victor en Lisinska Poirel, liefhebbers van kunst. Deze prestatie is het werk van de gemeentelijke architect Albert Jasson. Het is ontworpen in 1888-1889 en is een programma van avant-garde van zijn tijd: een centrum van het "hedendaagse" in het centrum van de stad met een concertzaal, een tentoonstellingsruimte en een conservatorium.

Het ensemble Poirel bestaat uit twee delen:

– de galerie

– de ruimte die onderdak biedt aan vele evenementen, concerten opera, kamermuziek en hedendaagse muziek en theater, en voorstellingen voor jongeren.

9. Voormalig hoofdkantoor van de l'Est Républicain / 5 bis Avenue Foch

Gebouwd in 1912 is dit gebouw een ultieme uiting van de Art Nouveau in Nancy. De gevel die versierd is met bloemen is eenvoudig, sober en markeert een terugkeer naar het classicisme. Vroeger was het zelfs mogelijk om de persen in actie te zien door een dakraam, maar door een ingrijpende verbouwing kan dat tegenwoordig niet meer.

10. "Magasins Réunis" / 2, Avenue Foch

Dit gebouw "Magasins Réunis" werd gebouwd in 1906 door Lucien Weissenburger, met de kunstenaars: Louis Majorelle, gebroeders Daum, Jacques Gruber, Victor Prouve, Jules Henri Cayet en Suhner.

11. De protestantse kerk - Oude St. Joseph kerk Premonstratenzer / Place Andre Maginot

De eerste steen van deze kerk (ontworpen in 1713) wordt gelegd door Giovanni Betti. Heel langzaam in de buurt van de oude poort van St. Jean gebouwd werd voltooid in 1759 onder leiding van de architect Mique.

12. BNP / hoek van Sint-Jan en Chanzy

Dit gebouw wordt beschouwd als een belangrijk werk van de Art Nouveau architectuur in Nancy. In 1910 werd dit gebouw (architect Paul Charbonnier), gelegen op de hoek van Chanzy en St. John, gebouwd op verzoek van Charles Renaud, een rijke bankier die dat de ideale locatie vond. Het gebouw wordt gekenmerkt door een poortgebouw ontworpen door architect Emile Andre op een betonnen constructie bedekt met stenen en metalen frame.

De hoektoren en de keuze van de vorm van het leien dak, slank en doorboord met dakkapellen, herinneren aan de grote Rijn kastelen in Frankrijk.

Het gebouw vond met ten tijde van de bouw controversieel en "te Germaans".

De gevels van de friezen geven vruchten (symbolen van de producten van handel en industrie) weer en geven zo de geschiedenis van het economisch succes weer.

Het interieur heeft vele transformaties ondergaan. Het glas-in-lood van Gruber is verdwenen maar het ijzerwerk van Majorelle kon nog gered worden.

13. Credit Lyonnais / 7a - 9 St Georges

Deze bank werd in 1901 gebouwd door architect Cesar Felicien achter haar weelderige gevel vind je zijn ware erfgoed in de Art Nouveau lobby (meer precies ... boven de lobby).

Jacques Gruber geholpen door Charles Gauville maakte het grootste glazen dak van de School van Nancy Het is 236 m² in 264 panelen.

In 1976 wordt het glas-in-lood door tussenkomst van historische monumenten niet gered voor vernietiging.

14. Shop en Vaxelaire Pignot / 13 Street Raugraff

De kledingwinkel Vaxelaire is een luxe hotel waar chique Nancy elkaar ontmoete.

15. Rue St. Dizier

De oorsprong van de Nancy ligt in verschillende kleine steden zoals Saint Dizier Saint Bodon (opgericht in de late zevende eeuw). Het dorp was gegroepeerd rond de kerk op de plaats van het huidige gebied van de drie huizen. Na installatie van de individuele hertogen in hun kasteel in Nancy groeide de stad ten koste van de stad St. Dizier.

Charles III moedigt alle inwoners van Saint-Dizier aan hun huizen te verlaten en biedt een schadevergoeding (wonen in de Nieuwe Stad, waar nieuwe woningen worden gebouwd). Het dorp wordt afgebroken in 1632. Als eerbetoon aan de verdwenen stad heeft Charles III de naam van Saint-Dizier aan de straat gegeven.

16. Porte Saint Nicolas / Place des Vosges

Gebouwd tussen 1603 en 1608, de oorspronkelijke gevel werd doorboord voor twee openingen voor voetgangers.

De deur is versierd in 1761, ook tijdens de passage van de dochters van Louis XV's, Adelaide en Victoire.

Veel mensen hebben deze poort gebruikt voor hun plechtige intocht in de stad:

Henry II in 1610, Charles IV in 1626 en 1663, Leopold 1698, Francesco III in 1730 Stanislas in 1738, Marie-Antoinette in 1770, keizer Jozef II in 1773

17. Maison Bergeret / 24 Rue Lionnois

La Maison Bergeret is gebouwd in Art Nouveau-stijl in 1903/04 door Lucien Weissenburger. Bergeret huis is volledig gemeubileerd en ingericht in deze stijl.

De kwaliteit van de bouw, het ontwerp en de consistentie geeft dit huis een speciale charme. Het is zeker een van de mooiste Art Nouveau prestatie Nancy.

De grootste kunstenaars van de "Alliantie Provinciale des Industries d'Art" werken samen om dit prachtige herenhuis te bouwen.

Het binnen ijzerwerk is gemaakt door Louis Majorelle.

Het buiten ijzerwerk is gemaakt door Soutif Eugene.

De moderne meubelen van zeer hoge kwaliteit zijn gemaakt door Eugene Vallin.

De ramen van de zaal door Jacques Gruber

Joseph Janin heeft de ramen in het houtwerk en de veranda gemaakt